

Fornøjelse af den. Ganske vist gjorde det et underligt Indtryk paa mig, da jeg læste det ærede Medlems Beskrivelse af Rigsdagsmændene. Det ærede Medlem siger det samme Pag. 7 i Talen, som han sagde i Dag om Rigsdagsmændene, at de „forstaa ikke Toldspørgsmaalet og fatte derfor heller ikke dets Betydning. Og foreslaar man en gennemgribende Reform paa Basis af en fordelagtig Kompensation, ryste de i Knæene, fordi de ikke formaa at overse den heryed stillede Regneopgave.“ Det er saamænd en smuk Maade at omtale sine Kolleger paa. I Dag sagde det ærede Medlem, at vi ikke vare ved vor fulde Bevidsthed, og naar det ærede Medlem siger saaledes om os, er det saa meget desto værre, fordi han jo paastaar, at han kan se durk igennem os, ligesom gennem et Stykke Glas. Det var ogsaa for mig lidt ejendommeligt, men da jeg kender det ærede Medlem saa godt, er det tillige meget fornøjeligt at læse, hvorledes det ærede Medlem Pag. 2 skriver det samme, som han sagde i Dag: „Hvis vore toldbeskyttede Fabrikanter bag Kulisserne havde dirigeret Venstre-Reformpartiets Taktik med det Formaal at sikre Storindustrien den fortsatte Bevarelse af dens truede Toldprivilegier, saa kunde Partiet ikke have valgt en ligere og mere sikker Vej til Maalet end den, det nu omtrent enstemmig har vedtaget at følge.“ Det er ogsaa en smuk Karakteristik af de Mænd, man har været i Parti med i snart 5 Aar, og som man har været i Parti med og i Bestyrelse med indtil for faa Dage siden. Et Sted i sin Tale bruger det ærede Medlem det Ord: Mistænkeliggørelse. Tænk dem, mine Herrer, det ærede Medlem, som rejser til Slagelse og taler saaledes om sine Kolleger, bruger det Ord: Mistænkeliggørelse! og det har det ærede Medlem virkelig ogsaa Grund til, kun har det ærede Medlem sat Ordet paa et fejlt Sted i sin Tale, det ærede Medlem skulde have anvendt det som Overskrift. Det ærede Medlem har, det tør jeg sige — og jeg har fulgt Partiet ganske godt i de forløbne Aar — aldrig været Genstand for Mistænkeliggørelse, aldrig! Det ærede Medlem har i det hele taget en løjerlig Maade, som synes mig at komme noget i Strid med hans Adoption af engelske parlamentariske Sæder og Skikke, at omtale de Mænd paa, som han dog har fundet i næsten 5 Aar at kunne følges med, som naar vi f. Eks. se hen til, at det ærede Medlem i Dag talte om, at der dog heldigvis — det var omtrent det ærede Medlems Ord — i Reformpartiet var nogle faa, der ikke havde

ladet sig kue af Terrorismen. Det ærede Medlem har jo selv været til Stede i det Møde i Partiet, hvor vi forhandlede om Partiets Stilling til denne Sag, og det ærede Medlem ved jo allerbedst derfra, at der ikke har været gjort noget som helst Forsøg paa at anvende Tvang paa noget som helst Medlems fri Overbevisning. Det kan lyde meget smukt, naar det ærede Medlem staar op og siger: Jeg er en fri Mand og taler derfor ud af min fri Overbevisning, men det ærede Medlem ved meget godt, at det er der mange, der ogsaa gøre, det gøre vi alle sammen.

Men nu var det altsaa disse svære Fortjenester, som Forbrugerne i de forskellige Samfundslag og navnlig de Samfundslag, som jeg har nævnt, hver for sig skulde have af Nedsættelsen i Beskyttelsestolden. For at komme til Bunds deri har jeg studeret ikke saa lidt i Toldbetænkningen, jeg tør ikke sige, at jeg ved denne Lejlighed er kommen helt igennem, det er et omfangsrigt Værk, men jeg tror heller ikke, det er nødvendigt for at fremkomme med de Tvivl, som jeg har angaaende de mange Penge, der skulde tjenes ved Toldbeskyttelsens Nedsættelse. Det ærede Medlem er nu gaaet til at sætte Beløbet til 4 Mill. Kr. i alt. (*Dalsgaard*: Højere!) Det ærede Medlem fra Skive kan være ganske roligt, jeg skal nok tale saa højt, at han kan høre det. Det glæder mig, at det ærede Medlem finder mine Bemærkninger saa oplysende og gode, at han ikke kan faa dem sagt højt nok. Toldkommissionens Betænkning findes i Rigsdagstidenden, Tillæg A., for 1896—97. Som jeg sagde før, vilde jeg i alt væsentligt gaa ud fra de Synsmaader og de Betragtninger, som Toldkommissionens Mindretal havde gjort gældende. I Betænkningen Side XXXI udtaler Kommissionens Mindretal sig lige over for Flertallets afvigende Bemærkninger om Spørgsmaalet om Toldens Udnyttelse og dens Virkning paa Detailpriserne. Mindretallet siger saa, at selvfølgelig vil Mindretallet ikke benægte, at den indenlandske Konkurrence i adskillige Tilfælde neutraliserer en Del af Toldbeskyttelsen. Naar der nu er Tale om at nedsætte Toldbeskyttelsen for derigennem at gavne Forbrugerne, er det ganske klart, at det ikke nytter det allermindste at tage den Del af Toldbeskyttelsen væk, som Fabrikanterne ikke kunne bruge. At tage den øverste Del af Toldbeskyttelsen væk, har sin fulde Betydning i de Tilfælde, hvor Fabrikanterne benytte den fuldt ud, f. Eks. ved Papirstolden. Men i de Tilfælde, hvor de ikke